

Winther: Naar man har talt om denne Sag i mindre bestemte Udtryk, er det, fordi den har en Historie. Det er bekendt nok, at man ved at omtale disse Examenscommissioner foreløbig aldeles ikke har tænkt paa at gaae ud over de to Faculteter, som nu flere Gange have været nævnte, og derfor er det saare naturligt, at man ikke begynder fra Verdens Skabelse, men, naar man taler om saadanne Ting, gaaer ud fra Forudsætninger, som ere vel bekendte. Derfor har det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ste. Valgkreds (Steen) efter min Mening ikke havt nogen Grund til at bebreide blandt Andre mig, at jeg ikke fra Begyndelsen af, da jeg talte om Examenscommissioner, har nævnt dette. Naar det ærede Medlem har opfattet mine Uttringer, som om de skulde have indeholdt et Forsøg paa at nedsette Universitetslærerne i de to Faculteter, jeg har havt for Die, og som jeg troer, man i Almindelighed her har tænkt paa, vil han, hvis han vil læse efter, hvad jeg har sagt naar det kommer i Tiden, see, at det er aldeles uretfærdig at komme med den Art Beskyldninger. Jeg har ikke sagt et eneste nedsettende Ord om de Vedkommende, men jeg har ønsket, at de skulde være fri for det Examensarbejde, som den ærede Rigsdagsmand selv maatte indrømme, at de nu vare nøbde til at udføre, for at de kunde have saameget mere Tid til deres egentlige videnskabelige Studier. Jeg har dernæst ønsket, at deres Forelæsninger ikke nødvendigviis skulde være indrettede saaledes, at de vare en Forberedelse til Embedsexamen; men jeg troede, det var i Videnskabens Interesse, at de Vedkommende vare befrieede for begge disse to Hensyn, og der ligger altsaa ikke nogetstomhelst Nedsættende i, at jeg har sagt, at Universitetet tildeels var en Skole for Embedsmænd. Dette med Hensyn til et af de Punkter, det ærede Medlem dablede. — Det ærede Medlem fremstillede dernæst Sagen saaledes, som om jeg havde tænkt mig, at Ordet „Examenscommission“ blandt Andet skulde kunne være en Benævnelse for det, jeg omtalte som noget heelt Forfjælligt fra disse. Jeg sagde, at jeg ikke ansaae Examenscommissioner for det i og for sig bedste, hvorimod jeg meente, at de vedkommende Autoriteter selv

gjennem Prøver kunde staffe sig de ledige Embedsstillinger udfyldte; men det var altsaa to aldeles forffjællige Ting, jeg der omtalte, og sølgelig kan man ikke sige, at der var Uklarhed tilstede med Hensyn til, hvad der forstaaes ved Examenscommissioner. Naar jeg saa bestemt har udtrykt Forskjellen mellem disse to Ting, forundrer det mig virkelig, at der kan være Tale om en Sammenblanding fra min Side. Jeg kan saaledes aldeles ikke tage imod disse velmeente — eller maaskee ikkevelmeente — Trettesættelser, der kom fra det ærede Medlem, da de ere aldeles ubegrundede, skjønt de bleve fremsatte med den sædvanlige Overlegenhed, som det ærede Medlem anvender imod sine Modstandere her i Thinget.

Berg: Maa jeg bede om Ordet!

S. Sage: Maa jeg bede om Ordet!

Formanden: Ja, naar der er flere Medlemmer, som ønske at udtale sig, vil jeg, da Tiden er saa langt fremrykket, finde det rigtigt at standse Forhandlingerne.

Berg: Saa fravalder jeg Ordet.

S. Sage: Jeg vil dog rigtignok tillade mig at henstille til den ærede Formand, om ikke denne Forhandling maatte blive udfat. Den ærede Ordfører var nøbtaget til at forlade Mødet, hvad han meget beklagebe, og jeg har Grund til at troe, at han endnu hadde en Deel at udtale i denne Sag, navnlig angaaende Examenscommissionerne. Jeg troer tillige, at det vilde være meget ønskeligt, om Kirke- og Underviisningsministeren kunde være tilstede ved Forhandlingen af dette Spørgsmaal, og jeg haaber, at han vil være istand dertil imorgen.

Formanden: Jeg skal saaledes standse Forhandlingerne for nærværende Møde.

Før jeg slutter Mødet skal jeg bemærke, at jeg ved Folkethingetsmanden for Odense Amts Ste. Valgkreds (S. M. Peterfen) har modtaget en Adresse til Rigsdagen med 2 Tillæg, underskreven af 133 Beboere af Brenbrup, Dre